REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și invoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Dumineca 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov;
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30, etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 133 — Brașov, Miercuri 18 Iunie (1 Iulie) — 1908.

Este pacea în pericul?

De când cu întâlnirea suveranilor Angliei și Rusiei, cestiunea principală ce se discută prin toate foile din lume este, dacă e vre-un pericol pentru pace ori nu? Asupra întrebărei acesteia „Neue Freie Presse“ din Viena a solicitat păreriile mai multor bărbați distinși de stat din Anglia, Rusia și Francia. Am promis că vom reveni spre a da o icoană a vocilor diferite ce le inregistrează marele ziar vienez. Iată pe scurt câteva opiniuni mai marcante:

Cei mai mulți dintre Englezii întrebați s'au pronunțat că situațiunea înclină și acuma spre pace. „Nici un stat nu e mai pacinic ca Anglia; numai un atac ar putea să o hotărască pentru răsboiu“, zise deputatul lord Robert Cecil, fiul fostului prim-ministru Salisbury. „Echilibrul dintre state se poate păstra numai prin egalitatea înarmărilor“, răspunse Sir Edmund Freemantle admiral al flotei engleze. Generalul Turner zise: „Pacea e asigurată cu toate machinațiunile pressei galbine; desarmarea nu e posibilă înainte de o miie de ani“. Conducătorul Irlandezilor Thomas O'Connor zice: „Guvernul englez e cu toate intențiunile sale cele mai bune, prea amestecat decât să poată face o politică de desarmare“. Keir Hardie conducătorul partidului lucrătorilor zice: „Călătoria Regelui englez în Rusia o consideră diplomații ca o trăsătură de șah în contra Germaniei și deci va produce neîncredere, suspițiune și frecări, cari vor duce în cele din urmă la războiu“. Un redactor distins, Wilson, zice: „Nouele alianțe au un efect liniștitor față cu înarmările flotei germane. Acum va fi foarte greu unei singure puteri de-a turbura pacea. Englezii venerează pe Impăratul Francisc-Iosif, pentru că el are o influență moderatoare asupra Germaniei“.

In Rusia preponderează asemeni părerile în favorul păcei. Contele Witte zice, că pacea stă pe baze mai sigure decât s'ar crede.

Președintele Dumei Nicolai Chomjakow zice: „Rusiei nu-i e permis nici să se gândească la un răsboiu european. Noi nu putem să ducem răsboiu, un războiu ar fi pentru noi o sinucidere. Toate temerile ce se leagă de apropierea ruso-britană sunt deci fără bază. Da, nu zic am fi pentru un răsboiu european, dacă ar fi cu putință ca noi să rămânem numai spectatori“. Profesorul Miljukow, conducătorul cadeților în Dumă, zice: „Sperez că în Europa diversitatea intereselor nu va duce la un conflict. Starea momentană a Europei samănă cu aceea a Greciei în ultimul period al istoriei sale. De fapt formează statele Europei deja acum o federațiune de state și interesele lor le leagă cu atâtea fire, pământul Europei este așa de mult brăzdat de nizuințele culturei și ale muncei, încât fie-care ar considera-o de un sacrilegiu dacă pacea Europei ar fi turburată. In afară de Europa îmi gândesc mai ușor un răsboiu“. Profesorul Kowalewsky zice, că Rusia se află momentan în situația în care se afla după răsboiul Crimeei, când Gorciakow a zis „Rusia se reculege“.

Dintre notabilitățile franceze fostul ministru de răsboiu marchizul de Galliffett e de părere, că pentru toate celelalte țări, afară de Germania, ar fi nepericuloasă pronunțarea „cuvintelor militare“. Alții, ca Paul Doumer și Jules Claretie sunt de părere, că Franța nu se gândește nici la provocări, nici la atacuri în contra nici unei puteri. Toate alianțele și amicițiile ce le-au încheiat Franța, nu urmăresc decât scopul de-a încheia pacea.

Din toate pare mai apropiată de realitatea momentului constatarea, că diplomația vede în întrevederea dela Reval o trăsătură de șah contra Germaniei; mai ales că aceasta o simt și Germanii cu Impăratul lor.

Criza ministerială în România. »Voința Națională« publică următorul comunicat: Suntem autorizați a da cea mai formală dezmințire zvonurilor de așa zisa criză ministerială, colportate de ziarele opoziției.

Intrevederea dela Reval. Camera Seniorilor a adoptat — pre cum se anunță din Viena — proiectul de budget pe 1908. In cursul discuțiunilor, dl de Baernreitherl făcând aluziune la întrevederea din Reval a spus: Nu sunt sigur dacă pacea este amenințată, dar sunt sigur că în urma acestei întrevederi o nouă stare de lucruri au fost creată pentru noi în Balcani. Sper că diplomația austriacă va izbuti să păstreze pozițiunea noastră în Balcani și va ști să mențină raporturile noastre comerciale cu statele balcanice«.

Situația în Persia. »Agenția Westnik« află din Teheran, că un rescript al șahului confirmă constituțiunea și fixează noile alegeri peste trei luni. Toți conspiratorii și răsculații sunt amnestiați în afară de șefii răscoalei. Un firman special al șahului relevează că »Endșumenii« ar fi început să tragă asupra trupelor svârlind bombe, omorând mai mulți cazaci și funcționari. Spre a pune capăt revoluțiunei, șahul a proclamat starea de războiu în Teheran. Firmanul va fi comunicat misiunilor europene din ordinul șahului.

Starea fondurilor năsăudene.

— Fine. —

Noi următorii bravilor fundatori, cari suntem chemați să rezolvăm această cauză grea, cunoscând în deajuns deoparte situația fondului central școlar, iar de altă parte trebuințele. cărora necondiționat trebue să satisfacem; fiind în chiar mai departe cu situația, apoi însemnătatea institutelor noastre de învățământ; văzând și aprețiând în mod obiectiv împrejurările de astăzi, cursul vremii și direcția politică: am firmă speranță că toți câți ne-am adunat azi aici de pe toate văile pătrunși în sufletul nostru de gravitatea și însemnătatea cauzei, Bârgăuani și Sălănțani, Monoreni și Someșeni, în deplină armonie, unire și frăție vom cumpăni în deajuns cestiunea grea, ce trebue să rezolvim, ne vom da samă de situația grea, în care ne aflăm, vom face abstracție dela micile interese locale și personale și ne vom uni cu toții în un pricipiu mai înalt: salvarea independenței fondului, a autonomiei, ce o avem și salvarea celei mai însemnate instituțiuni culturale din ținutul nostru. Munca desinteresată și conștie de interesul public ne va indica calea, ne va arăta direcțiunea, cum și în ce chip institutul nostru să fie tot mai mult folositor, să aducă roade ținutului și neamului; tot asemenea munca persoanelor aplicate la acest institut să fie rodnică, iar institutul însuși să fie un adevărat loc de adăpost și de formare pentru copiii noștri. Neapărat înțeleg aici o chibzuire bună în întrebuințarea venitului din fond deoparte, iar de altă parte deslegarea norocoasă a cestiunei internatului.

Deci când e vorbă de deslegarea unei cestiuni așa de mari *de a fi sau a nu fi* amenințările cu proteste și cu spargerea comuniunei, aruncarea urei și a zizaniei între frați: atacuri așa zicând grețoase în fața unei atari situațiuni grele, cred că nu sunt bine venite și nu au rost!

Cumpănind bine toate împrejurările, ce le-am espus, fiind în curat cu situația materială nespus de nefavorabilă a fondului susținător de școale; cumpănind apoi împrejurarea, că rațiunile acestui fond de mulți ani le încheiem cu deficit, că preliminarele din an în an le-am echilibrat forțat; considerând trebuințele, ce necondiționat pretind satisfacere, considerând magazinul de acte, ce stau la ministeriu neresolvate, apoi avertisările înaltului guvern în mai multe rânduri, că noi înșine să ne facem rânduială în casa noastră și cu deosebire considerând ordinul din 6 Decemvrie 1905 Nr. 42412; considerând apoi studiul profund făcut la fața locului de esmisul ministerial: din toate aceste trebue să ne convingem barem în oara a unsprezecea, că am ajuns la punctul de deslegare; trebue să vedem că aceasta cauză nu o mai putem amâna de pe o zi pe alta; chestiuni atât de ardente nu le mai putem încurca *cu doară și cu poate, cu vom vedea, ce va aduce venitoriul, ne va ajuta și nouă bunul Dumnezeu*, cu provocări la antecesorii de pie memorie, cu frica de odiul public. *ci ca bărbați conștii, pe a căror umeri zace și responzabilitatea, trebue să stăm față cu situația și să rezolvăm cauza în meritul ei.*

Și acum Preaonorată conferență îmi cer scuză, dacă am făcut digresiuni, dacă poate m'am abătut dela strictul obiect. Importanța cauzei m'a îndemnat să mă estind la toate acelea întrebări, cari stau în strânsă legătură cu cauza, ce o desbatem, pentru ca în cunoștința tuturor împrejurărilor să începem acțiunea noastră.

Mulțămindu-Vă de bunăvoitoarea atențiune, cu care m'ați împărtășit vă rog încă odată, că aceasta cauza grea și însemnată, ce ne preocupă de mulți ani și care acum ne stă spre rezolvare meritorie. să o judecăm să o aprețiem în mod calm și obiectiv; iar dacă cineva ar cunoaște un mod de soluțiune mai potrivit și mai concret, îl rog foarte mult să ni-l arate și să ne convingă, ca să-l primim și să-l urmăm cu toții!«

Acesta este frumosul, măduvosul și

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Norocul.

— Poveste. —

I.

Mări, ci-că trăia odată de mult, când a fi fost, un boeriu; și boierul ista era împovărat de-o familie grea de tot... căci erau cam deși în bucățele: numai fete avea douăsprezece. Nu știu, cum se făcuse, cum se dresese, că ele s'ajunsese una cu alta; și cu toată dorința lui și a neveste-sii, de a le da la casa lor și a simți și ei mulțumirea părinților punându-și odraslele la cale, nu fusese chip... căci nu zisese nimenea; ham!

Și acu dac'ar fi fost niscaiva fete proaste ori slute... nu ți-ar fi fost ciudă; dar erau niște mândrețe de fete frumoase și hâtre, de te cruceai!...

Boierul vedea bine cum, pe ce zi mergea, funia vieții i se strângea la por, apropiindu-i-se sfârșitul și era tare amărât și scârbit în sufletul lui, că nu-și poate rândui fiicele la locul lor.

Intr'o zi, pe când se plimba el, de colo până colo, prin cerdacul de dinaintea curții, gândindu-se și chitindu-se, cum s'o scoată la capăt, iată că vede la poartă o femeie bătrână ruptă și trențăroasă. Era o cerșitoare, care cu mâna întinsă, cerea de pomană.

Boeriul supărat, de nu vedea înaintea ochilor, îi strigă, să plece d'acolo și să-l lase în pace!...

Femeia, la strigătul boeriului, își luă tălpășița; dar când el întră în casă, ea veni iarăși și întră în bucătărie, unde găsi o slujnică.

— Iii hai!... că bun foc mai ai — zise ea, întrând înăuntru și dându-se să-și mai desmorțească mânile amorțite de vântul toamnei, ce împrăștia frunzele pomilor bătute de brumă.

— Poi, iaca bun — răspunse slujnica muind niște blide într'un lighian cu apă caldă.

— Da tare-i rău și hapsân boeriul ista, se vede!... că iote-te mă rugai o grămadă adineaurea la poartă să mă miluiască cu ceva și el m'o luat de goană... Și dacă dela un boier mare ca dânsul, oiu eși cu mâna goală... d'apoi de pe la oamenii eștialalți nevoieși, ce să mai zic?!...

— Vai de mine!... D'apoi atunci dacă n'o vrut să te primească, cum de te-o împins păcatul să mai întri aici? Ia să vezi ce-oiu să pățesc eu, de te-a fi văzut, c'ai intrat in bucătărie!...«, zise slujnica înspăimântată. »Mă rog, să nu șezi mult și să eși, să nu care cumva să te vadă de sus boierii, căci câtu-s de scârbiți și supărați acu nu știu, ce s'ar alege de mine.

— Poi, nu-ți spui eu, că-s hapsâni de tot?

— Ei!... dar n'au fost ei așa în totdeauna. Pacu numai de o bucată de vreme, de când s'au ridicat duducile, de s'au ajuns douăsprezece una cu alta și nu se mărită nici una.

Și doar' pețitorii dă... tot au avut ele până la un timp; dar pe semne nu le-a venit ceasul: căci care li se potriveau lor, nu se puteau împăca ba din zestre... ba din una... ba din alta; iar cui le plăceau dânsele, nu li se potrivea lor; și în sfârșit, când să nu se facă treabă, se găsesc ele multe!... Acu de un cârd de vreme au stat și pețitorii și tot... și nici că le mai întreabă cine-va: fete-s? ori ce naiba?!...

— D'apoi, măiculiții, nici că are să le mărite așa de grabă — zise baba — că este una dintre cele fără de noroc și aceea mănâncă norocul la toate celelalte. Numai dacă a duce-o s'o lapede undeva în vr'o pustietate și n'a mai crește cu toatele la un loc, estelalte or să se mărite: altfel au să rămână cu toatele nemăritate.

— Și cum poate s'o cunoască pe cea fără noroc din toate? — mai întrebă slujnica.

— Nu-i lucru greu! Dimineață, până a nu se scula duducile, să între în odaia unde dorm și să caute, să vadă pe cea care-a dormi cu fața 'n jos, căci aceea îi fără noroc. S'o ia și s'o ducă, s'o lepede și ai să vezi cât de iute or să se mărite toate celelalte.

Apoi slujnica îi dădu o coajă de pâne; iar bătrâna plecă răzămându-și sărăcia vieții în bățul ce-l purta cu sine.

După plecarea cerșitoarei slujnica se duse sus și spuse stăpânilor săi din fir în păr, tot ce auzise dela dânsa. Boeriul care se trudea și el să găsească pricina nemăritișului fetelor, se gândi în sine că poate să aibă dreptate cerșitoarea și îi părea rău acum că n'o miluise cu nimica. Acum își dădu el socoteală, că omul ori cât de învățat ar fi, are nevoie de multe ori de lucrurile altora, care au puțin bun simț ori au avut prilejul de a învăța și ști și mai multe prin trecerea în viață.

bine alcătuitul expozeu a d-lui Dr. Leon Scridon. In urma acestui convingător cuvânt este foarte ușor de aflat, în care direcțiune au predominat părerile oamenilor din conferență. Rămâne numai ca comitetul fondurilor întrunindu-se cât de îngrabă în ședință extraordinară să aducă deciziunea ultimă, care să ne scoată din situația penibilă, în care am plutit ani de zile.

Sa.

Am dat loc raportului de mai sus relativ la conferența de a treia zii de Rosalii ținută în Năsăud în scop de a delibera asupra stărei fondurilor năsăudene și reținându-ne deocamdată dela ori-ce comentar.

Intr'aceea ne-a sosit dela un fruntaș distius din acelaș ținut un articol, în care amintită conferență și inițiatorii ei sunt puși într'o lumină ca și când și-ar fi uitat cu totul de datoria lor națională și ar comite un atentat prin cassarea celor două, eventual trei școale, care nu e nicidecum justificată.

Scriitorul promite că va reveni asupra espozeului cetit în ședința grănițărească din 16 Iunie E dator cu aceasta șieși și cauzei, fiindcă în articolul său, care critică intențiunea celor întruniți fără de cea mică cruțare, susține că preoții și învățătorii, conducătorii naturali ai poporului, vor găsi mijloace pentrn a para lovitura, pentru a se încunjura sacrificarea acelor școale, pe care o declară de trădare de neam. Eată articolul:

Din Năsăud.

Un atentat odios.

In Năsăud, sediul de odinioară al graniței militare române, centrul de cultură și educație de pe vremuri, s'a comis a 2-a zi de Rosalii a. c. un atentat odios, contra a două, respective trei institute românești de învățământ.

Și acest atentat este cu atât mai odios, cu atât mai revoltător, cu cât el este pus la cale nu de străini de legea și limba noastră, ci de fii ai acestui ținut nenorocit, de chiar fiii și nepoții falnicilor grănițeri.

Vom aștepta cu liniștea, tactul și prudența, recerută de timp și împrejurări, desfășurarea evenimentelor pentru a pregăti din vreme factorii competenți și pentru a putea informa la timp pressa și opinia publică românească asupra acestui atentat.

Și în interesul cauzei mari de cultură, în interesul binelui obștesc al poporului nostru din aceste văi, vom demasca fără crutare, pe toti acei prietini *„naționaliști"*, ori amploiați *»români«*, dintre cari unii pentru un os de ros, alții pentru a plăcea stăpânului și a-și asigura slujba, fac servicii străinului, pe contul și în detrimentul cauzelor celor mai sfinte, celor mai vitale ale poporului nostru din acest ținut.

Pentru azi anticip cu durerea și revolta întreg sufletului meu, că lațul, smâcul pentru sugrumarea școalelor fund. elem. din Borgoprund și Monor, eventual și a școalei centrale din Năsăud, se pregătește în ascuns cu multă rafinărie, și vom vedea, dacă în mijlocul poporului românesc se va găsi omul.. fatal, nefast, care pentru interese mârșave personale, să devină *calăul*, care să atenteze la viața a 3 institute românești de învățământ.

La nici un popor din lume, nu găsim caz revoltător, ca și acesta, ce se pregătește la Năsăud de către chiar fiii acestui ținut, de către chiar Românii, ajunși la cârma și conducerea noastră, oameni independenți și bine situați. decât doar în istoria nefericitului popor polon, a căruia aristocrație îmbuibată, decăzută, pentru onoruri și măriri deșerte, pentru un os de ros și pentru a face pe plac străinului, au decretat *ei* în dieta polonă sfășierea și înstrăinarea propriei lor țări. Această pagină formează, de facto, cea mai neagră, *cea mai rușinoasă pagină* în istoria poporului polon.

Dar nu, poporului românesc și în special descendenților vitejilor grănițeri dela Arcole nu le poate fi rezervată și aceasta rușine, căci ar fi, în acest caz, a despera de soartea și viitorul neamului.

Preoții și *învățătorii*, conducătorii naturali ai poporului, aceia dela cari mereu auzim profesându-se adevărul, cuprins în maxima vieții, că *»Școala este fica bisericii"*, aceștia, astăzi mai mult ca ori și când se vor ști însufleți pentru cauza sfântă a școalelor noastre și vor găsi mijloace pentru a para lovitura, pentru a nu se comite această infamă trădare de neam.

Căci trădare de neam e faptul, că oameni *de ai noștri*, puși în slujbe înalte și onoruri prin vointa și dragostea poporului *nostru*, atentează pe fată și fără a roși... la viața a 3 institute românești de învățământ și astfel pregătesc, cu ajutorul străinului, calea, pentruca aproape *900 elevi*, toți grănițeri, toți Români ai celor trei școale fund. elem. din Năsăud, Borgoprund și Monor să fie duși de spate în școale străine... unde să-și uite de originea lor strălucită, să-și batjocurească limba lor dulce si chiar pe părinții lor, să-și uite de cântecele, doinele și frumoasele lor obiceiuri strămosești.

Și oare *corpul profesoral* al gimnaziului din Năsăud, acest corp luminat, ce numără în sânul său mulți bărbați valoroși, erudiți, adevărați apostoli ai culturei românești, dintre cari majoritatea absolută fii vrednici ai ținutului nostru, vor suferi ei oare, primi-vor ei oare salariile lor, îngrășate cu arginții lui Iuda..., cu prețul vinderii și sacrificării celor 3 institute românești de învățământ?

Eu tare mă 'ndoesc!!

Dar apoi *»Revista Bistriței"*, care în serii de numeri și pe coloane întregi, se ocupă cu ideile, cu principiile, cu politică *„moderată"* a lui Dr. E. Babeș, *recomandându-le pe acestea în cercuri cât mai largi*... nu găsește ea oare nici un cuvânt de stigmatizare al odiosului atentat dela Năsăud, nici un cuvânt pentru susținerea și apărarea celor 3 școale românești??

Ce *simptom* trist al timpului!

Să așteptăm dar, repet, cu tactul și prudența impuse de împrejurări, desfășurarea evenimentelor în această nenorocită cestiune, să așteptăm cu liniște și cu demnitate și publicarea raportului *„memorabil«*, cetit în ședința *»istorică«* grănițărească din 16 Iunie a. c. raport, prin care — pentru ajungerea scopului mârșav, se atacă institute de învățământ și se calumniază corporațiuni întregi.

Asupra acestui raport, ce ca formă și fond și cu deosebire ca *»argumentațiune"* este fără precedență, voiŭ reveni în special.

Someșanul.

Creșterea copiilor în familie.

Discurs rostit la încheierea anului școlar a școalelor noastre primare capitale din Brașov Duminecă în 8 Iunie n. de d-l învățător **Romul Frateș.**

Prea onorate d-le Președinte!

Onorat Public!

Ziua de astăzi pune capăt în mod sărbătoresc unui nou an de muncă în viața școalelor noastre primare. E ziua festivă, care întrunește în această sală pe toți, cei ce au dragoste și interes față de școalele noastre.

Această ocazie frumoasă e de tot rară și rar putem așa cu toții să ne îndreptăm cu gândul asupra cestiunilor, cari privesc școala și prin ea luminarea și creșterea poporului nostru. De aceea să nu lăsăm nefolosit prilejul de față și, pentru câteva momente, să ne îndreptăm cugetele asupra unei cestiuni de mare însemnătate pentru fericirea neamului nostru, asupra creșterii copiilor în familie.

Intre factorii, cari îngrijesc de educația s'au creșterea omenimei, locul de frunte îl ocupă familia.

Omul, când se naște nu e nici bun, nici rău. Aceea ce el devine în vârsta bărbăției e rezultatul creșterii lui în cea mai fragedă etate. Și această etate o socotesc eu dela ziua nașterii și c'am până la anul al 12-lea al vârstei copilărești, când voința omului încă nu e cristalizată și când sufletul lui e accesibil ori și cărei forme, ce i-o dai.

Până la această vârsta însă, copilul își petrece timpul mai mult în cercul familiei. Prin urmare cu drept cuvânt se zice, că familia este crescătoarea indivizilor și a neamurilor și că fericirea s'au nefericirea acestora e condiționată de creșterea, ce le-a dat-o familia. Aceasta deci are sfânta datorință de a da fiilor și ficelor sale cea mai bună creștere, ferindu-le și corpul și sufletul de orice prihană.

In familie cei mai deaproape ai copilului sunt părinții, adecă tata și mama. Intre ei și copil există o legătură naturală intimă, care dă părinților putinta de a influința asupra formării și închegării caracterului copilului.

Legătura aceasta este însă cu mult mai strânsă între copil și mamă, decât între copil și tată. Firea omenească este întocmită astfel, că mama deja dela început e mai aproape de copil decât tata. Ea este aceea, care din ziua, când se naște copilul, îl ocrotește cu toată dragostea de mamă; ea veghează zi și noapte lângă leagănul lui, îl îngrijește, îl apără, îl păzește de toate relele, îl mângăe la dureri și-l conduce pe calea cea bună. Astfel se naște între aceste două ființe o legătură de dragoste fără margini și un raport de încredere, cari fac pe copil, ca în toate durerile și necazurile sale să apeleze numai la ajutorul mamei, în care el vede pe cea mai mare binevoitoare a sa și căreia singură îi încredințează fără înconjur și sfială toate tainele sale.

Dar mama nu este numai ocrotitoarea copilului, ci ea este și prietina lui cea mai bună, cea mai sinceră.

Femeea, în urma firei sale, păstrează pentru toată viața în sufletul său ceva din natura și felul de a fi al copilului. Prin firea ei ea se poate apropia de felul de gândire și de pricepere al copilului. Deci și în privința sufletească, mama stă mai aproape de copil decât tatăl.

De câteori nu vezi pe mama bucurându-se și răzând din inimă de câte un nimic! O bucățică de hârtie colorată, o pantlică, s'au cine știe ce jucărie, care-i place copilului, desfătează și sufletul mamei.

Cu câtă dragoste și răbdare — ca și când ar fi tot de-o samă — intră ea în planurile de joc și de războiu ale micelor sale odrasle și cum știe ea să'și mângăe copilașii. când pe unul l-a trântit călutul cel de băț, celuilalt 'i s'a stricat biciușca, s'au cine știe ce năcaz de felul ăsta a pățit.

E nemărginită și nesecată dragostea de mamă și influința ei asupra creșterii copiilor nu se poate descrie. Ea se revarsă în sufletele acestora și-i face ca în viața lor de oameni crescuți să iubiască pe deaproapele lor, să-l mângăe în suferințe și să-l ajute la năcazuri.

Cu această dragoste poți să reformezi o lume. Ea e credința și sfințenia sufletelor omenești, și însoțește pe om în toată calea vieții sale.

De câteori și pentru câți n'a fost chipul blând al mamei iubitoare un îndemn la fapte bune, și pe câți nu i-a scăpat din ghiarele ispitei!

'Mi-aduc aminte: acum câțiva ani am întâlnit o ceată de feciorandrii, cari povesteau despre o ceartă, ce o avusesoră în ziua precedentă cu alții de seama lor. Unul dintre ei zise între altele: »a avut noroc c'a venit maica, căci altcum nu știu ce făceam cu el«. Era voinic băiatul și se vede din vorbele lui, c'a voit să bată pe altul, dar prezența mamei și poate și vorbele ei blânde l-au scăpat de săvârșirea faptei rele.

Dacă influința mamei asupra creșterii copilului spre a-l face om cinstit și de omenie este atât de puternică, apoi nici influința tatălui în această privință nu e de mai puțină valoare.

Tata încă-și iubește copiii și asta o simt ei foarte bine, deși dragostea lui se manifestă în alt chip. Acestei dragoste îi lipsește gingășia, pe care o găsim la mamă, carea câte-odată își ese din ogașa cea adevărată și se perde, s'au în drăgosteli fără rost, s'au în dojeneli fără cauză.

Dragostea tatălui e constantă și el nu trece dintr'un extrem într'altul. El se prezintă copilului ca omul cu voință hotărîtă și neclintită, care ține strâns la împlinirea datorințelor sale, ceeace copilul simte după aceea, că întreaga casă se acomodează după tata. Aceasta apoi face, ca copilul să cinstească și să respecteze pe tata, să se supună voinței lui și să-i îndeplinească cu drag și fără șovăire orice poruncă. Și aceasta e de mare preț pentru viața omului cinstit și de omenie, pentrucă numai acela poate să-și poruncească voinței sale proprii și să și-o îndrepteze spre ce e bun, frumos și nobil, care a învățat mai întâiu să se supună și să urmeze voinței altuia.

Dragostea față de mamă și cinstea și respectul față de tată ușurează părinților creșterea copiilor lor. Copiii, cari își iubesc și respectează pe părinți, îi și ascultă și îndeplinesc voia lor, pentrucă astfel de copii se îngrozesc și numai la gândul, că prin neascultarea lor ar putea supăra pe tata sau pe mama.

(Va urmă).

STIRILE ZILEI.

— 17 Iunie v.

Secțiunile literare ale »Asociațiunei« pentru literatura română și cultura poporului român« sunt convocate pe *14 Iulie* n. c. la Sibiiu. Ședința se va ținea la oarele 10 dimineața, în sala de ședințe a biroului »Asociațiunei«. Ordinea de zi e următoarea: 1. Deschiderea ședinței prin presidentul Asociațiunei Iosif St. Șuluțiu. 2. Raportul secretarului literar către ședința plenară. 3. Stabilirea ordinei de zi. 4. După ameazi ședințele singuraticelor secțiuni.

Examenul de maturitate la școala comercială superioară gr. or. română din loc, s'a ținut Luni și Marți, 16 și 17 Iunie c. sub prezidiul d-lui comisar conzistorial Vasile V. *Voina*, protopop, asistat de d-nii: N. *Putnoky*, direct. gimn. din Lugoj, esmis al ministerului de culte și instrucțiune publică, și W. *Paul*, conzilier reg., mare fabricant, președinte al camerei industriale și de comerciu de aici, ca reprezentant al min. de comerciu. Pe baza lucrărilor scripturistice și a răspunsurilor dela examenul verbal, dintre cei 25 candidați, au fost declarați maturi cu *bine* 4: Il. Mafteiu, D. Marcu, D. Sgăvârdea și Tr. Stanciu; iară maturi 11: I. Balea, G. Bucșa, A. Candel, Cl. C. Comanescu, Gavr. Crișan, D. Gal, N. Ghighiniță, I. Iosif, E. Iovanel, S. Meteș, P. Mioc. Doi inși vor face examen dintr'un obiect în Septemvrie, iar ceilalți opt sunt avizați la repetirea examenului după un an.

Mănăstirea Hodoș-Bodrog. »Telegraful Român« din Sibiiu publică următorul comunicat cu privire la procesul intentat din partea Sârbilor pentru mănăstirea Hodoș-Bodrog: Ziarele maghiare, și după ele și cele române, au adus știrea. că la tribunalul regesc din Budapesta s'a intentat proces metropoliei noastre, din partea Sârbilor, pentru mănăstirea Hodoș-Bodrog, aflătoare dela despărțirea noastră hierarhică de către Sârbi, în mâna Românilor. Ținem a informa publicul cetitor român. că procesul acesta a fost pus în curgere încă la anul 1906, înaintea tribunalului regesc din Timișoara, dar Sârbii au fost respinși cu cererea lor, din motiv, că tribunalul s'a declarat incompetent să judece în cauză. E vorba deci numai de *continuarea procesului acestuia*, care însă nu constitue nici o primejdie pentru metropolia noastră, deoarece sunt documente, din cari se poate constata, că mănăstirea din întrebare a trecut în posesiunea Românilor, ca aparți-

---

Și așa a doua zi, până a nu se crăpa de ziuă, și pe când fetele dormeau butuc, boerul și nevastă-sa întrară în odaia lor și căutându-le găsiră în adevăr pe una din ele dormind cu fața în jos.

Deci se sfătuiră ei amândoi — fel și chip — cumu-i de făcut... dar la urma urmei se hotărâră tot s'o lapede. Dă... le venea greu sărmanilor părinți, că și acesta era trup din trupul lor și sânge din sângele lor și apoi să fi avut ori câți copii, la părinți toți îs tot una. Nu se îndurau ei, Doamne ferește! și ar fi fost mai bucuroși să ia Dumnezeu pe unul dintr'amândoi — căci ei, vorba celuia: »și-au trăit traiul și-au mâncat mălaiul« dar văzând c'așa-i orânduit de sus, trebuiră să primească și această palmă!

Așa poruncîră ei, să facă fel de fel de mâncări bune și scumpe, și a doua zi le legară la trăsură; apoi îmbrăcară fata bine mai luându-i și alte strae groase și plecară așa ca să se mai plimbe!...

Era o zi frumoasă de toamnă. Soarele trimitea — din depărtare — razele sale asupra miriștilor ruginite. In înălțimi se învârteau cocostârci adunându-se în cârduri spre a pleca la vărat.

Boerii dădură cu trăsura ba pe la lanul cu popușoi, ba pe la târla de vite... ba pe ici... ba pe colea.. până ce intrară și 'ntr'o pădure; și hai, hai, se înfundară tocmai în inima codrului unde găsiră o poiană. Aici ei se așezară la masă; iar după ce așpătară bine, fata văzându-și părinții atât de veseli... ce erau să facă sărmanii? Făceau haz de necaz, vorba celuia!... dar numai ei știau durerea ce le mistuia sufletul, — ca să'și arate dragostea pentru ei plecă prin preajma poenii răscolind frunzișul arămii, doar de va găsi niscaiva floricele.

In vremea asta părinții ei s'au și suit în trăsură și dând biciu cailor o tuliră spre casă lăsând pe fiica lor în pădure.

Când aceasta nimeri într'un răstimp iar la poeana unde stătuse cu părinții văzând, că ei nu mai sunt acolo începu să plângă să strige și să se vaicăre, crezând că poate ei au plecat în căutarea ei și-o vor auzi.

Dar zadarnice îi fu tot strigătul și văicăreala.

Văzând ea și văzând, că de-acum s'au rătăcit, iar că, pădurea se cufundă, în întunericul inserării, își puse nădejdea în Dumnezeu gândidu-se, că cum o fi.. în astă noapte s'a acina ea în pădure; iar a doua zi poate, o putea nimeri drumul acasă.

---

nătoare diecezei Aradului, în urma învoielei legate între Sârbi şi Români, cu ocaziunea despărţirei hierarhice Scopul procesului e numai intimidarea bisericei gr.-ort. române şi îndeplecarea ei să'şi retragă procesul, intentat în contra Sârbilor cu privire la celelalte mănăstiri, rămase în esclusiva lor posesiune şi folosinţă.

Mitropolitul Victor la Karlsbad. Sunt câteva zile de când I. P. S. Sa Mitropolitul *Dr. Victor Mihalyi* a plecat din Blaj la Karlsbad pentru căutarea sănătăţii Sale. Dorim înaltului prelat deplină însănătoşare. P. S. Sa este însoţit pe timpul petrecerei sale în Karlsbad de d-l canonic Simeon P. Mateiu.

Un grup mai mare de escursionişti români din Giurgiu în maioritate comercianţi şi industriaşi, au sosit astăzi dimineaţă în Braşov, vizitând în decursul zilei sub conducerea mai multor membri ai gremiului comercial român şi ai »Asociaţiunei meseriaşilor români« din Braşov, aşezămintele mai principale ale oraşului. Astăzi după amiazi au făcut o escursiune la Noua, iar sara vor lua parte la concertul reuniunei noastre de cântări, dat în memoria lui Ciprian Porumbescu.

Dela festivalul omagial din Viena. Cu prilejul festivalului omagial din Viena s'a putut observa din nou cumpătul işi chibzuiala participanţilor români. Insufleţirea pentru înaltul scop, sensul pentru rânduială şi disciplină, bună înţelegerea şi dragostea frăţească între participanţii din diferitele districte au pus în uimire pe toţi cari venină în atingere cu Românii din Bucovina. Interesul cel viu pentru monumentele arhitectonice şi pentru bogatele colecţii de artă, văzute şi admirate în Viena, este o nouă dovadă pentru agerimea Românului şi pentru setea sa de cultură. Toate aceste virtuţi şi frumoase însuşietăţi au ieşit în cel mai frumos relief în decursul călătoriei la Viena şi al petrecerei acolo. Apreciind această excelentă conduită, comitetul Românilor pentru aranjarea acestui festival se simte plăcut îndatorit să exprime cinstiţilor participanţi şi pe această cale laudă şi adâncă recunoaştinţă. — In numele comitetului: *Ipolit Calinescu*, vicepresident; *Iancu I. Nistor*, secretar.

Reuniunea femeilor române din Sibiiu şi-a ţinut adunarea generală din ăst an Sâmbătă în 27 Iunie n. a. c. Din raportul general despre mersul afacerilor în anul 1907/8 se constată că reuniunea susţine o şcoală elementară de fete, o şcoală economică (de menaj) şi una industrială, dispunând de o avere în numărar şi efecte de cor. 45,202,91 şi de un inventar în preţ de cor. 12,187,74. Numărul membrilor reuniunii e de 172. Adunarea generală a exprimat condolenţă pentru membrii decedaţi (doamna Luiza Lazar şi Ioan Papiu); a luat spre ştire raportul general; a votat mulţămită protocolară donatorilor, ale căror nume s'au publicat la timpul său şi în »Telegraful Român«; a luat act de repăşirea din comitet a doamnei Ana Moga şi i-a esprimat mulţămită pentru serviciile ce-a adus reuniunii; a aprobat socotelile reuniunii pe anul 1907 şi a dat comitetului absolutor; a votat budgetul reuniunii pe anul 1909; în fine a ales comitetul pe un nou period de trei ani, anume, ca membre în comitet au fost alese doamnele Valeria Beu, Letiţia Bologa, Sabina Brote, Maria Cosma, Hortensia Goga, Eleonora Lemónyi, Ana Marienescu, Ana Mihălţianu, Elena Petraşcu, Valeria Popescu, Eugenia Tordăşian şi Octavia Voileanu, iar bărbaţi de încredere au fost aleşi domnii: Parteniu Cosma, Dr. Vasilie Bologa, Dr. Ilarion Puşcariu şi Mateiu Voileanu. Dorim prosperarea harnicei reuniuni. — »T. R.«

Cununie. Ioan *Haţieganu*, profesor la şcolile corecţionale şi Carolina *Nossa*, ne anunţă serbarea cununiei lor, ce se va celebra în 24 Iulie st. n. la 4 oare p. m. în biserica gr. cat. din Trestia. Trestia. — Caşiovia.

Concediarea soldaţilor pe timpul secerişului. Dela magistratul oraşului primim spre publicare următorul comunicat: In puterea Prea înaltei resoluţiuni a Majestăţii Sale Apostolice imp. şi reg. o parte însemnată a feciorilor aflători în serviciul activ al armatei ces. şi reg. *va fi concediată în a doua jumătate a lunei Iulie* din anul curent pe timpul secerişului şi anume 3 săptămâni ca să dea mână de ajutor la munca câmpului. Condiţiunile detaiate, în cari se fac aceste concedieri, se pot ceti în despărţământul militar al magistratului orăşenesc, în fiecare zi dela 8—12 ore a. m.

Necrolog. Din Bistriţa ni se comunică, că Sâmbătă în 27 Iunie n. a încetat din viaţă în comuna Vălani fostul învăţător *Valer Bolcaş*, fratele d-lui Lucian Bolcaş. Adresăm confratelui nostru şi familiei sincere condolenţe.

Ministerul român de finanţe face cunoscut că, prin prohibiţiunea exportului nutreţului pentru vite, nu s'a înţeles şi meiul în boabe, ci numai în paie. Astfel, exportul meiului în boabe este permis.

Compozitorul Lehar şi ciobanii români. Cetim în »Voinţa Poporului« din Cernăuţi: Vestitul compozitor Lehar, autorul operetelor »Văduva veselă« şi »Bărbatul cu trei femei«, a ascultat pe ciobanul nostru din grupa festivală cântând o doină şi şi-a luat notiţe promiţând să scrie o compoziţie.

Un copil pierdut. Ni se scrie: In comuna Abrud-sat s'a pierdut un copil în etate de vre-o zece ani, cu numele Iosif Cothişel, servitor la d-l Nicolae Sturza, comerciant în Abrud-sat; e născut în comuna Câmpeni. Cine ar şti ceva despre el să binevoiască a vesti în Abrud-sat pe d-l preot Iosif Gomboş, iar în Câmpeni (Topánfalva) pe d-l Amos Dandea, cârciumar. — Toate foile sunt rugate a reproduce şirele de mai sus şi dacă se poate de mai multe-ori.

Recolta în Basarabia. Ştirile, ce sosesc din Basarabia sunt triste; recolta o compromisă cu totul aproape în întreagă Basarabia. Numai prin nordul judeţului Hotin, prin j. Chişinău si pe lângă limanul Achermanului sămănăturile vor da o recoltă satisfăcătoare. In celelalte părţi însă de pe acum se simte foametea; vitele pier de foame şi ţăranii se grăbesc să le vândă pe un preţ de nimica. In unele locuri s'au şi început turburări agrare; în s. tul Sturzovca jud. Bălţi au fost arestaţi 30 de ţărani, cari se răsculase. In cele mai multe părţi ţăranii n'au cu ce plăti impozitele.

Exploatarea pădurilor din Vrancea. Zilele trecute s'a pertractat în faţa curţii cu juraţi din Târgul-Mureşului un interesant şi totodată caracteristic proces pentru vătămare de onoare, comisă prin pressă.

Iată istoricul acestui proces:

In ziarul local »Brassoi Hirlap« apăruse în 2 Ianuarie 1906 o notiţă sub titlul »O nouă societate de exploatare«, în care s'a zis între altele că »contele Armin Mikes, care face cu pădurile sale din Ungaria afaceri proaste, se străduieşte acum din toate puterile sale să extindă exploatarea pădurilor din Vrancea în mod neconvincios«. Câteva zile mai târziu a apărut în acelaş ziar un al doilea articol sub titlul »De ale societăţii pe acţii Mikes« în care se zice că »De luni de zile contele Mikes se trudeşte cu plasarea de acţii de prioritate, ceeace însă pricinueşte contelui atâtea griji încât de luni de zile şi astfel şi acum, în lunile reci de iarnă, a fost nevoit să facă o cură de hidroterapie, de unde numai acum s'a întors«.

Unul din articolele acestea a apărut şi în »Brassoi Lapok«. Contele Mikes, simsimţindu-se ofensat, a intentat proces pentru vătămare de onoare, comisă prin pressă, locuitorilor din Braşov W. Grünfeld şi Moricz Horn. W. Grünfeld a depus, că a primit articolele dela un vechiu cunoscut cu numele Sebök Sándor. Horn s'a apărat spunând că un anumit Ioan Nardi din România a publicat amintiţii articoli în ziar pentru a informa opinia publică despre afacerile societăţii pe acţii Mikes din România. Prin urmare Horn neagă, că ar fi scris sau tipărit articolii amintiţi. Fraţii Herz, editorii ziarului »Brassoi Hirlap«, au depus că Horn le-a predat articolii spre publicare. Faţă de aceste afirmaţiuni Horn s'a apărat, spunând că fraţii Herz îi sunt duşmani şi a repeţit din nou, că n'a dat articolii spre publicare. Mai mulţi martori ascultaţi la cererea lui Horn, au depus, că fraţii Herz au voit să se înţeleagă cu Horn în afacerea acestor articoli, însă Horn n'a voit să trateze cu ei.

Curtea cu juraţi, contrar propunerii reprezentantului contelui Mikes, a admis lui Horn dovedirea celor susţinute în articol. Horn a adus patru martori, cari au fost ascultaţi sub jurământ. Nicu *Macaveiu* a depus, că la cumpărarea pădurei Goreni (România) a fost prezent şi a văzut, când contele Mikes a dat primarului, notarului, preotului şi juraţilor suma dela 1000—5000 lei cu scopul, cacu aceştia să facăpe bieţii ţărani, cari erau părtaşi la pădure, să vândă lui Mikes pădurea, care avea deja atunci o valoare de 1 milion cor., pentru suma de 64,000 lei. Ioan *Steban* a depus în acelaş senz, însă cu adausul că contele Mikes a dat şi soldaţilor-grăniţeri câte 1000 lei pentru acelaş scop. Alexandru *Mircea* depune că Mikes i-a spus că mituirea persoanelor amintite mai sus l'a costat 100,000 lei, dar a trebuit să facă aceasta, căci altfel nu i-ar fi succes să cumpere pădurea cu 64,000 lei. Vasile *Theodorescu*, care era pe timpul cumpărării pădurii contabilul firmei Groeber din München, cu care în companie Mikes a cumpărat pădurea, depune că contele Mikes a arătat ca sumă a cumpării pădurii suma de 238,000 lei, deşi în contract era indicată numai suma de 64,000 lei. Restul banilor s'a folosit pentru mituire. Primarul Bulus singur a primit suma de 50.000 lei dela contele Mikes.

Terminându-se procedura de dovedire, reprezentantul contelui Mikes, Dr. Ferencz Mihály a pledat pentru pedepsire, iar apărătorul lui Horn, Dr. Ignacz Weiss din Braşov, pentru achitare, pe motiv că nu s'a dovedit că Horn este autorul articolelor şi că le-ar fi dat spre publicare. In genere pasagele incriminate nu conţin delictul vătămării de onoare.

Juraţii au adus verdictul, că onoarea contelui Mikes a fost atacată prin articolii amintiţi, că s'a dovedit că Horn a dat tipografiei articolii amintiţi spre publicare şi că lui Horn nu i-a succes a dovedi adevărul celor susţinute. W. Grünfeld a fost achitat, iar Horn a fost pedepsit cu 400 cor. şi plătirea cheltuielilor. Ambele partide au anunţat nulitate.

Verdictul juraţilor — scrie »Ellenör« din Târgul-Mureşului — a produs mare surprindere, căci se credea, că lui Horn i-ar fi succes dovedirea adevărului şi că indeosebi nu s'ar fi dovedit că Horn a dat spre publicare articolii.

ULTIME ŞTIRI.

Berlin, 30 Iunie. Eri a început procesul prinţului Eulenburg, care după cum se ştie este acuzat ca sperjur pentru depoziţiile false, pe cari le-a făcut în procesul Moltke-Harden. Prinţul mai este acuzat de acte de perversitate sexuală. Pentru motive de morală publică procesul se judecă în şedinţă secretă.

După ce a răspuns la primele întrebări, prinţul Eulenburg, foarte agitat, face istoricul carierei sale. „Am servit sub steagul ţărei noastre o viaţă de om, spune dânsul, am făcut o carieră strălucită în armată, am servit şi în timp de războiu şi în timp de pace.“ Vorbeşte apoi de cariera sa diplomatică şi respinge toate acuzaţiile ce i-se aduc. Eulenburg continuă a tăgădui absolut toate acuzaţiile.

Tactica aceasta a tăgăduelei nu va putea servi, decât în a-l pune în mare încurcătură, deoarece sunt martori categorici şi probe zdrobitoare. In cercurile politice procesul se urmăreşte cu mare aprindere. După prevederile celor mai mulţi o achitare a prinţului Eulenburg pare exclusă.

Roma, 30 Iunie. La senat s'a discutat budgetul ministerului de externe. Ministrul Tittoni, răspunzând unor oratori, mulţumeşte pentru vorbele lor binevoitoare în privinţa politicei internaţionale a Italiei; ministrul declară că în curând va depune pe biroul camerei o carte verde asupra evenimentelor din Maroc, o altă carte asupra afacerilor din Macedonia e aproape gata.

Teheran. 30 Iunie. Iată textul rescriptului trimis de către şahul Persiei primului său ministru, spre a acorda amnestia poporului persan: „Silinţele noastre aua vut întotdeauna ca ţintă bunul trai şi viaţa paşnică pentru poporul nostru; măsurile luate spre a opri uneltirile revoluţionare confirmă îndestul şi în mod lămurit intenţiunile noastre.

Dorind ca persoanele leale şi cu minte sănătoasă, care au stat departe de aceste uneltiri, să aibă o probă de bunăvoinţa noastră, conform cu acest rescript, *acordăm poporului nostru o amnestie generală şi iertăm pe toţi vinovaţii.* Persoanele arestate vor fi traduse în faţa unui tribunal compus din judecători absolut nepărtinitori, şi dacă nevinovăţia lor va fi dovedită, ei vor fi imediat puşi în libertate. Aceste măsuri sunt luate cu condiţia, că poporul nostru nu va mai comite nici un fel de infracţiune în contra legilor şi dispoziţiunilor stabilite de către autorităţile militare“.

Diverse.

Cine a inventat jobenul? In general se crede, că jobenul a fost născocit de un negustor de pălării din Londra.

In realitate însă jobenul vine din Italia; originea lui trebue căutată în Florenţa. Moda asta de pălărie a apărut acolo în 1760. Atunci s'au văzut întâiaşi-dată pălării înalte, ca jobenele de azi.

In 1826, un englez cu numele Iohn Wilcox, a imitat pălăriile acelea florentine, aşezând pe o formă tare un învăliş de mătase, care era apoi călcat cu un fier fierbinte. La început numai oamenii bogaţi, dar originali, cutezau să poarte felul ăsta de pălării, anevoioase la purtat.

Bibliografie.

A apărut un volum **Epigrame** de cunoscutul epigramist *Cridim*, cu un raport foarte elogios de d-l membru academician *Caragiani*, făcut asupra unui precedent volum de epigrame. Nu mai e nevoie să insistăm deci, când un academician nu găseşte destule cuvinte de laudă şi de încurajare la adresa talentatului autor. Preţul volumului e Lei 1. De vânzare la toate librăriile din ţară. Depositul la librăria Alcalay, Bucureşti, calea Victoriei Nr. 37.

Cărţi noi.

In institutul de arte grafice *„Minerva“* au apărut următoarele cărţi frumoase:

N. Dunăreanu. „Răsplată“ (nuvele). Preţul cor. 1.50.

I. L. Caragiale. „Momente, Schiţe, Amintiri“. Preţul cor. 2.—.

Maria Baiulescu. „Extaz“ (poezii). Preţul cor. 1.50.

M. Sadoveanu. „Dureri înăbuşite“ ediţia II. Preţul cor. 2.—.

Adina Gr. Olănescu. „Cugetări“. Preţul cor. 1 50.

Guy de Maupassant. „O viaţă“ (umilul adevăr) traducere de *Em. Gârleanu.* Preţul cor. 2—.

Cor. Moldovan. „Cântarea cântărilor“. Preţul cor. 1.—.

Caton Theodorian: „Sângele Solovenilor“. Cor. 1·50.

Ion Bărseanul: „Dor pustiu“. C. 1·50

C. Sandu-Aldea: „Sfaturile unui plugar luminat“, cărticica I-a. 50 bani.

Al. Cazaban: „Chipuri şi suflete“. Cor. 1 50.

M. Eminescu: „Poezii postume“, ediţie nouă. Cor. 1·50.

Se pot procura şi prin librăria „Gazetei Transilvaniei“ în Braşov şi a se adauge la fiecare porto 10 bani.

A apărut *»Legenda Funigeilor«*, poem dramatic în trei acte de St. O. *Iosif* şi D. *Anghel*. Preţul 1 Leu.

Dante „Infernul“ traducere în versuri de N. Gane. Preţul 3 cor. 50 bani. plus 30 bani porto.

„Prin Vraja Dragostei“, nuvele de *Vasile Pop*, editura Minerva. Preţul C. 1·50 plus 10 fileri porto.

M. Sadoveanu „Vremuri de Bejenie“ 2 cor.

Guy de Maupaanssl. „Povestiri alese trad. se de *M. Sadoveanu*. 2 cor.

Octavian Goga „Poezii“. 1 cor.

Zaharie Bârsan „Poesii“ 1 cor. 50.

Sandu (Aldea) „Cărticica Plugarului“ — 50 bani.

Ioan Adam: „Năzuinţi“ povestiri şi „Pe lângă vatră“, pilde şi glume ţărăneşti. Ambele à 1.50 cor.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.

Redactor respons.: Victor Branisce.

Nr. 618/908
not.

Publicare.

Subscrisa primărie comunală din Colun (Cott. Făgăraşiu) aduce la cunoştinţă publică, cumcă în 5 Iulie st. n. a. c. la 10 oare a. m. în cancelăria comunală va da în întreprindere minuendă edificarea crâjmei comunale cu preţul strigărei de 7996 cor. 12 fill., la care doritorii de a licită au a depune 10% vadiu.

Condiţiunile de licitare, planul de edificat şi preliminariul de spese se pot vedea la oficiul notarial din Scoreiu în oarele de oficiu.

Kolun, în 20 Iunie 1908.

Alexandru Comş m. p., not. cerc. — **Moise Huiu** m. p., primar.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numĕrul à 10 fileri se vinde la zaraful Dumitru Pop, la tutungeria de pe parcul Rudolf. şi la Gremias Nepotii.